

kommet pænere fra hinanden; jeg har selv erfaringer med, at man kan gøre lidt dér. Men i forhold til, hvor meget man kan gøre, når man snakker med mennesker tidligt, er det ærgerligt, at forslaget er havnet dér.

Derudover er økonomien i det jo også ejendommeligt. Jeg kan ikke helt se, om det er meningen, at man kan få 4 timers rådgivning, eller det bare er 4 løntimer, det drejer sig om, men så vidt jeg har læst det, er det bare 4 løntimer. Når der sidder et par stykker, kan det jo nemt blive til en meget, meget kort rådgivning, og så kan det være helt utilstrækkeligt, hvis folk faktisk har nogle gedigne konflikter, som der skal gøres noget ved.

Jeg synes, det allerunderligste er, at vi har så gode erfaringer med hensyn til, hvordan det kan gøres. De af os, der har arbejdet med det i andre sammenhænge, kan bekræfte det, og der ligger faktisk et stort materiale fra Ægteskabs- og Skilsmisshjælpen, et materiale, som hele tiden har været til ministerens rådighed, og jeg forstår også, at man i hvert fald tidligere er gået ud fra, at dens erfaringer skulle inddrages i dette arbejde.

Det korte af det lange er, at vi skal have denne sag vendt rundt. Jeg synes altså, det ville være dumt at afvise forslaget, for det, ministeren har lagt frem, har faktisk et meget godt formål. Så nu skal vi have sagen i udvalg, og så skal vi stort set have brækket forslaget i stykker og have lavet det til noget fornuftigt, hvor vi inddrager den viden, der er, og de alternative forslag, som faktisk allerede foreligger. Så tror jeg vi kan få en udgang på denne sag, som i hvert fald SF kan tilslutte sig, og jeg kunne høre, at det er der en række andre partier der også kan.

Vi skal altså ikke lave noget, som næsten er værre end ingenting, og det, ministerens egne tal dokumenterer, er, at vi med dette forslag er havnet på noget, der næsten er værre end ingenting.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg tror, vi alle sammen har den opfattelse, at hvis et parforhold, der er ved at gå i opløsning, ved hjælp af en eller anden form for rådgivning kan blive ved med at holde, er det godt.

Der er nogle, der har anført, at det i dag faktisk er for nemt at blive skilt, og måske er der noget om det. Der er ingen tvivl om, at mange ægteskaber, der er gået i opløsning, måske kunne have været reddet, hvis der havde været en eller anden form for frivillig rådgivning. Det er

der jo allerede efter de gældende bestemmelser i dag, men det kunne måske være en anden form for frivillig rådgivning.

I Fremskridtspartiet tror vi også, at der er mange, der måske har behov for at tale med enten en jurist, en socialrådgiver eller en psykolog. Ifølge forslaget har man nedsat en arbejdsgruppe, og der har i et år været gennemført en forsøgsordning i to amter, hvor forskellige personer skulle prøve at analysere folk, der havde problemer med ægteskabet.

Det er yderligere sådan, at hvis folk har problemer i dag, kan de konsultere en præst. Jeg tror, det er meget afhængigt af, hvilken præst det er, om det er en præst, der formår at rådgive folk på en sådan måde, at de fortsat kunne tænke sig at blive sammen. Uanset om det drejer sig om en præst, en jurist, en psykolog eller en eller anden form for sagsbehandler, afhænger det nok meget af, hvilke personer der taler sammen.

Det har været anført, at meget få har benyttet sig af denne forsøgsordning i løbet af det år, hvori forsøgsordningen har fungeret. Alt i alt er det 63 ud af 5.701, der har benyttet sig af denne ordning, og det må jo nok siges at være meget skralt.

I Fremskridtspartiet mener vi, at hvis der overhovedet skal være sådan en rådgivning, burde man tage skridtet fuldt ud: I stedet for, som der står i forslaget, at man kun skal betale en fjerdedel af de faktiske omkostninger, skal der være fuld brugerbetaling. Det er ikke noget, som staten skal blande sig i, og er der fuld brugerbetaling, er der faktisk ikke behov for et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg synes, vi efterfølgende også skal drøfte det med betalingen grundigt. Når Fremskridtspartiet nu siger, at der bør være fuld brugerbetaling, vil jeg godt henvise til forsøgsordningen, hvor de deltagende par efterfølgende blev spurgt, om de ville have deltaget, hvis de skulle have betalt for rådgivningen, og en betaling på 500 kr. blev vistnok nævnt. Det viste sig, at der var en tredjedel, som så ikke ønskede at deltage. Hvor mange ville så deltage, hvis der var fuld brugerbetaling? Jeg mener, det er Fremskridtspartiets politik i en nøddeskal.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det har Socialdemokratiets ordfører fuldstæn-